

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka 213/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego z dnia (...) r. sygn. akt (...)			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>APELACJA OBROŃCY A. B.: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść skarżonego rozstrzygnięcia, w postaci uznania, że czynności podejmowane przez oskarżonego A. B. celem wywiązania się z zawartej umowy i zapewnienie pokrzywdzonej działki, na której</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>będzie mogła realizować inwestycję były czynnościami o charakterze pozornym, a co za tym idzie, przypisanie oskarżonemu działania umyślnego z zamiarem bezpośrednim dokonania oszustwa, podczas gdy prawidłowe ustalenie stanu faktycznego w sprawie prowadzić powinno do ustalenia, że oskarżony podejmował realne czynności zarówno przed organami administracyjnymi, jak i wobec osób fizycznych mające na celu pozyskanie działki budowlanej o określonych parametrach, a co za tym idzie, dokonywał wszelkich czynności zmierzających do wywiązania się z zawartej z pokrzywdzoną umowy.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut zasadny w odniesieniu do działań związanych</p>				

z realizacją umowy sprzedaży z (...) r. przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości położonej w P. przy ul. (...), zawartej w formie aktu notarialnego [Rep. A numer (...)] pomiędzy (...) Sp. z o.o. S. (...), a przedsiębiorstwem (...) Spółka z o.o. Zarzut ten jest także zasadny w odniesieniu do działań związanych z realizacją umowy sprzedaży z (...) r. przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) i ul. (...), zawartej w formie aktu notarialnego [Rep. A numer (...)] pomiędzy (...) Sp. z o.o. S. (...), a przedsiębiorstwem (...) Spółka z o.o.

W odniesieniu do pierwszej umowy, po przelaniu przez pokrzywdzony podmiot (...) r. [k. 75] oraz po podpisaniu stosownych aneksów do niej oskarżeni przystąpili do czynności zmierzających do jej realizacji. Materialnym i obiektywnym dowodem na to są zeznania J. A.

[k. 1655- 1656],
z których wynika,
że w latach (...)
z ramienia (...)
Sp. z o.o. S. (...),
reprezentowanej
przez oskarżonego
A. B., co zostało
potwierdzone
pełnomocnictwem z
(...)r. [k. 1658],
wystawionym po
uzyskaniu decyzji o
warunkach
zabudowy z (...) r. [k.
1678].

Działania podjęte
przez J. A. miały
realny wymiar,
którego wyrazem
jest długotrwałe
postępowanie
administracyjne
zmierzające do
uzyskania
warunków
zabudowy dla
realizacji
przedsięwzięcia, o
którym mowa w
pierwszym
wskazanym akcie
notarialnym.

Były to czynności
poświadczone
następującymi
dokumentami,
zebranymi w toku
postępowania:

1. decyzja
Prezydenta Miasta
P. nr (...) o odmowie
ustalenia warunków
zabudowy z dnia (...)
roku (k. 1689-1692
akt) stanowiąca
pierwszą decyzję w

zakresie ustalenia warunków przeprowadzenia inwestycji planowanych przez oskarżonych w związku z umowami zawartymi z pokrzywdzoną, która świadczy o podjęciu przez oskarżonych czynności zmierzających do przeprowadzenia inwestycji,

2. decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z dnia (...) roku (k. 1684-1688 akt) wydana na skutek odwołania osoby zajmującej się projektowaniem planowanej przez oskarżonych inwestycji na ulicy (...) w P., na skutek tego odwołania Samorządowe Kolegium Odwoławcze uchyliło negatywną dla oskarżonych decyzję z dnia (...) roku z uwagi na podniesione przez odwołującego wady wydanej decyzji odmownej. Złożenie odwołania od odmowy wydania warunków zabudowy świadczyć może o tym, że oskarżeni podejmowali

aktywne działania przed organami administracyjnymi mające na celu przyznanie im prawa i zgody na wykonanie planowanej inwestycji, a tym samym wywiązanie się z umowy zawartej z pokrzywdzoną,

3. decyzja Prezydenta Miasta P. z dnia (...)roku (k. 1678-1683 akt) o ustaleniu warunków zabudowy inwestycji - budynek usługowy (handel) oraz pylon reklamowy, co świadczyć może o skuteczności działania oskarżonych w toku postępowania administracyjnego, w tym pozytywnym dla oskarżonych wyniku rozpoznania odwołania od uprzedniej decyzji odmownej, co również świadczyć powinno o aktywnym i skutecznym działaniu oskarżonych w toku postępowania administracyjnego mającego na celu wywiązania się z zawartej z pokrzywdzoną umowy,

4. decyzja Samorządowego

Kolegium
Odwoławczego w P.
z dnia (...)roku (k.
1672-1677 akt) o
uchyleniu
wcześniejszej,
korzystnej dla
oskarżonych decyzji
na skutek odwołania
złożonego przez
Wspólnotę
Mieszkaniową (...) przy ul. (...), co
świadczą może o
tym, że ostateczne
niekorzystne
zakończenie
postępowania nie
wynikało z
zaniedbań
oskarżonych, ale z
aktywnego działania
innych podmiotów
zainteresowanych
rozstrzygnięciem
sprawy,

5. decyzji Prezydenta
Miasta P. z dnia (...) roku (k. 1665-1671 akt) o odmowie
ustalenia warunków
zabudowy,
stanowiącej kolejną
okoliczność mającą
wpływ na
wydłużenie
postępowania w
zakresie uzyskania
zgody na realizację
inwestycji,

6. pismo do Zarządu
Wspólnoty (...) ul.
(...) w P. z dnia
(...) roku w którym
upoważniona przez
Spółkę (...) Sp. z o.o.
s. (...) osoba zwraca
się do zarządu

nieruchomości, przy której planowana była inwestycja o konsultacje w zakresie planów realizacji planowanego obiektu handlowego (k. 1659 akt), co świadczyć może o podejmowaniu przez oskarżonych czynności nakierowanych na końcowe ustalenie warunków dobrego sąsiedztwa planowanej inwestycji,

7. pismo do Prezydenta Miasta P.- Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta P. z dnia (...) roku, w którym upoważniona przez Spółkę (...) Sp. Z o.o. s. (...) osoba zwraca się do organu administracji w zakresie zastrzeżeń podnoszonych przez inne strony prowadzonych postępowań dotyczących planowanej inwestycji, wobec długiego i wielokrotnego rozpoznawania sprawy przez organ (k. 1660-1664 akt).

Z tych dokumentów [dowodów] jasno wynika, że podjęto liczne i różnorodne

czynności
zmierzające do
realizacji tego
kontraktu i nie miały
one charakteru
fasadowego,
iluzorycznego. Z
tych okoliczności
prowadzący
postępowanie
przygotowawcze
oraz sąd I instancji
nie wyciągają
należytych
wniosków.

Trzeba odnotować,
że konstrukcja
zarzutów
skierowanych wobec
obu oskarżonych,
zaproponowana
przez prokuratora, a
następnie
zaakceptowana
przez sąd I instancji,
jest zbędnie
rozbudowana i w
praktyce w swojej
części nie odwołuje
się do znamion
przestępstwa
oszustwa.

Z oszustwem mamy
do czynienia kiedy w
efekcie
wprowadzenia w
błąd dojdzie do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem, a więc
owo wprowadzenie
w błąd musi
pozostawać w
związku
przyczynowym z
tym niekorzystnym
rozporządzeniem.

W przedmiotowej sprawie z wprowadzeniem w błąd mamy do czynienia z momentem, wytworzenia u pokrzywdzonego podmiotu mylnego wyobrażenia rzeczywistości, czego materialnym wyrazem było posłużenie się sfalszowanymi gwarancjami bankowymi, których przedłożenie było warunkiem koniecznym do zawarcia tych umów.

W konsekwencji, niezbędne byłoby ustalenie czy gdyby pokrzywdzony wiedział, że te gwarancje bankowe są sfalszowane i tak wszedłby w relacje biznesowo-finansowe z podmiotem reprezentowanym przez oskarżonego A. B., na rzecz którego w zasadzie na równorzędnych prawach działał, co prawda nieformalnie, drugi z oskarżonych K. C..

Ta kwestia ma charakter retoryczny, a na dodatek, odwołując się do zdrowego rozsądku, nie sposób przyjąć nawet

hipotetycznie, że
pokrzywdzone
przedsiębiorstwo,
wiedząc, że
gwarancje bankowe
i ich aneksy
są sfalszowane, w
sposób zasadniczy
mające zabezpieczać
ich interes
finansowy, mimo
tego weszłoby w
tak poważne relacje
formalne, finansowe
i gospodarcze.

Teoretyzując,
paradoksalnie ale
ewentualne
wywiązanie się przez
oskarżonych z
zobowiązań przez
(...) Sp. z o.o. S.
(...), mimo istnienia
w obrocie prawnym
tych sfalszowanych
gwarancji
bankowych, nie
prowadziłaby do
uznania, że ich
zachowanie nie
wyczerpuje znamion
oszustwa, skoro
do znamion tego
przestępstwa
przeciwko mieniu
nie należy
konieczność
powstania szkody
materialnej,
wyrażonej w
pieniądzu, co
najwyżej miałyby to
przełożenie na ocenę
stopnia społecznej
szkodliwości
przypisanego
przestępstwa oraz
innych rozstrzygnięć
choćby w postaci

obowiązku
naprawienia szkody.

W tej przedmiotowej sprawie, kwestia wykazywania, jako znamię przestępstwa z art. 286 k.k. braku zamiaru wywiązania się z zawieranych tych dwóch umów sprzedaży nieruchomości jest okolicznością po prostu merytorycznie zbędną do wykazywania i świadczy o niezrozumieniu zasadniczej istoty sprawy, jak i normy prawnej zawartej w art. 286 k.k., co prowadziło do niecelowego wydłużenia całego postępowania karnego, a więc prowadzenia licznych i różnorodnych czynności dowodowych w kierunku, który był chybiony, w kontekście tego co jest zasadniczym wprowadzeniem w błąd, polegającym na posłużeniu się sfalszowanymi dokumentami, w postaci gwarancji bankowych, nota bene które jawią się jako „dokument uprawniający do otrzymania sumy

pieniężnej”, co wskazywałoby, że mamy do czynienia z naruszeniem jeszcze jednej normy prawnej- zdecydowanie surowszej- zawartej w art. 310§1 k.k., czego nie zauważył ani oskarżyciel publiczny, ani sąd I instancji, czego nie można skorygować, na tym etapie postępowania karnego, determinowanego kierunkiem zaskarżenia.

Trzeba jednoznacznie i stanowczo podkreślić, że użycie tych podrobionych dokumentów, kreowało określoną sytuację motywacyjną po stronie pokrzywdzonego, który w oparciu między innymi o te dokumenty, przy czym były one dla tego podmiotu niezbędne, zdecydował się na zawarcie umów, których realizacja na tym etapie prowadziła do przelania na rzecz spółki reprezentowanej przez oskarżonego A. B. określonych kwot tytułem zaliczek

opiewających
odpowiednio na (...)
zł [k. 75] i (...) zł [k.
154].

Z pewnością te
okoliczności, w
postaci braku
zamiaru wykonania
umów, miałyby
znaczenie dla
przesądzenia czy
w przedmiotowej
sprawie mamy do
czynienia z
oszustwami gdyby
po stronie
oskarżonych nie było
wprowadzenia w
błąd polegającego
właśnie na
posłużeniu się tymi
sfalszowanymi
dokumentami
wobec podmiotu
pokrzywdzonego.
Wtedy rzeczywiście
konieczne
wydawałoby się
ustalenie czy w
momencie
zawierania umów
oskarżeni nie mieli
zamiaru ich
realizacji, co
wymagałoby
wykazania tego w
sposób
wszechstronny oraz
pewny, ale nie
mogłoby to
sprowadzać się do
przypuszczeń i
spekulacji, w oparciu
o niepewne
przesłanki.

Z pewnością
rozdysponowanie
wpłaconych zaliczek

na rzecz oskarżonych, w sposób godzący w interes finansowy (...) Sp. z o.o. S. (...), mogłoby na to wskazywać, gdyby była to jedyna okoliczność związana z tymi zawartymi umowami.

Trudno z faktu rozdysponowania części zaliczek pochodzących od podmiotu pokrzywdzonego wbrew uchwałom władz (...) Sp. z o.o. S. (...) oraz sprawozdaniom finansowym [k. 233-255] nakazującym, pokrywanie wykazanych strat za lata (...) tego podmiotu prawa handlowego z uzyskiwanych w kolejnych latach zysków, upatrywać przyjęcia, że to wykazuje niezbitcie i jednoznacznie, że oskarżeni jednak nie chcieli wywiązać się z tych umów.

Z pewnością takie wypłaty, były działaniem na szkodę tej spółki co wyczerpuje znamiona przestępstw z art. 296 k.k., czym powinny zainteresować się

organy ścigania, jeżeli istnieje jeszcze zasada legalizmu. Te wypłaty z pewnością są dowodem na to, że miały one miejsce, ale z pewnością nie dają pewnego dowodu na to, że oskarżeni nie chcieli się wywiązać z podpisanych umów i to na dodatek najpóźniej w momencie ich zawierania, skoro późniejszy brak wywiązania się z tych kontraktów rodziłoby wyłącznie odpowiedzialność cywilną.

Co do pierwszej zaliczki te wypłaty opiewały na (...)zł i (...) zł, a więc łącznie (...)zł, co stanowi (...) uzyskanej zaliczki. Gdyby przyjąć, że wypłaty pieniędzy na rzecz oskarżonych i żony jednego z nich [chodzi o I. C.] są dowodem wskazującym niezbicie, że oskarżeni nie chcą się wywiązać z pierwszej z umów, to nic nie stało na przeszkodzie aby dokonali oni dalszych wypłat pieniędzy. Nie chcąc realizować tej umowy z pewnością w takiej sytuacji nie podejmowaliby, poprzez J. A.,

czynności
zmierzających do
uzyskania
warunków
zabudowy na
nieruchomości w P.
przy ul. (...), które
wymagały równie
złożonej wiedzy
wysokiego
specjalistycznej,
obeznania prawnego
oraz sporego
nakładu czasu pracy,
a o realnym
zainteresowaniu tą
nieruchomością
wskazują zeznania
świadka A. J.
oraz świadka J.
J. [k. 1135-
1139]- właścicieli
nieruchomości
położonej w P. przy
ul. (...).

Odnosnie realizacji
drugiej z umów,
zaliczka otrzymana
przez
przedsiębiorstwo
reprezentowane
przez oskarżonego
A. B., z którym był
powiązany drugi z
oskarżonych, która
została przelana
na rachunek tego
podmiotu(...) r. [k.
154], także w została
rozdysponowana, w
jeszcze większej
części, pomiędzy
oskarżonymi w
kwotach (...) zł, (...) zł,
(...)zł i (...) zł,
a więc łącznie (...) zł,
co stanowi (...) uzyskanej zaliczki.
Jednak realizacja

drugiej umowy nie była zwiewnym i mglistym pomysłem, skoro zlecili oni R. W. – rzeczoznawcy majątkowemu, z Biura (...) wykonanie wyceny nieruchomości, którą byli zainteresowani w W., a którą zaoferowali pokrzywdzonemu przedsiębiorstwu, która została sporządzona (...) r. [k. 1310- 1321], co potwierdził w swoich zeznaniach ten rzeczoznawca [k. 1444], co prawda wskazał, że był to jedynie „draft” [projekt], ale z tym nie można zgodzić się z uwagi na kształt i treść tej wyceny opiewającej na (...) zł. W ramach realizacji tej umowy oskarżeni prowadzili oględziny nieruchomości w W., w tym przedmiotowej [składała się ona z 4 działek, należących do poszczególnych różnych osób fizycznych i osoby prawnej] wraz z przedstawicielem pokrzywdzonego przedsiębiorstwa (...) w osobie M. Ć. [k. 1706], w czym uczestniczył S. F. (1) [k. 1719-

1720], M. R. [k. 1753- 1754], a nadto oskarżeni skorzystali z pośrednictwa pośrednika w (...) [k. 1755].

Nie można zapominać, że oskarżeni w oparciu umowę z pokrzywdzonym przedsiębiorstwem zrealizowali kontrakt, którego przedmiotem była nieruchomość położona w P. przy ul. (...). Ta okoliczność nie może być poczytywana jako ambiwalentna dla sprawy, w kontekście zamiaru wywiązania się oskarżonych z zawieranych umów, o których mowa w zarzutach.

Te przepływy finansowe, godzące w interes majątkowy bezpośredniego beneficjenta zaliczek uzyskanych od podmiotu pokrzywdzonego, działające na szkodę interesu finansowego tego beneficjenta, wynikały z nieufności pomiędzy oskarżonym oraz potrzeby finansowania swoich bieżących, mniej lub bardziej,

<p>koniecznych lub niezbędnych potrzeb osobistych oskarżonych, o czym wyjaśniał zwłaszcza oskarżony A. B., ale nie znaczy to, że gdyby zaszła konieczność zakupu określonej nieruchomości, nie mieliby oskarżeni niezbędnych środków finansowych, o czym świadczy realizacja umowy dotyczącej nieruchomości położonej w P. przy ul. (...).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnianie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak argumentów prowadzących do uniewinnienia, przy czym są argumenty prowadzące, co zaprezentowano powyżej, do zmiany przypisanych przestępstw, w zakresie czynów przeciwko mieniu, eliminując przyjęcie, że wprowadzenie</p>		

<p>w błąd polegał na braku zamiaru wywiązania się z tych dwóch kontraktów, ale błąd polegał na posłużeniu się sfalszowanymi dokumentami, co prowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść skarżonego rozstrzygnięcia, w postaci uznania, że w dniu zawierania umowy z pokrzywdzoną oskarżony nie miał zamiaru t wywiązania się z postanowień zawartego aktu notarialnego, podczas gdy prawidłowe ustalenie stanu faktycznego w sprawie prowadzić powinno do ustalenia, że nie zachodzi podstawa do takiego uznania na dzień zawierania aktu notarialnego, jak również ówczesna postawa oskarżonego, jak i później podejmowana przez niego aktywność</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>celem wywiązania się z umowy wykluczają uznanie, że nie miał on zamiaru wywiązania się z umowy.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Oдноśnie błędu w ustaleniach faktycznych, zarzut jest zasadny, skoro uznano, co powyżej wykazano [pkt 1], że wprowadzenie w błąd, mający prowadzić do popełnienia oszustw przez oskarżonych w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, nie polegało na braku zamiaru wywiązania się z podpisanych umów, co powyżej wykazano. Błąd polegał na posłużeniu się sfalszowanymi dokumentami, co prowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego.</p>				
<p>Wniosek</p>				

<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnianie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Brak argumentów prowadzących do uniewinnienia, przy czym są argumenty prowadzące, co zaprezentowano powyżej, do zmiany przypisanych przestępstw, w zakresie czynów przeciwko mieniu, eliminując przyjęcie, że wprowadzenie w błąd polegał na braku zamiaru wywiązania się z tych dwóch kontraktów.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Rażącą niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej (...)lat pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego, stanu faktycznego niniejszej sprawy, jak również</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>znaczącej różnicy w postawie prezentowanej w toku postępowania przez każdego z oskarżonych, w szczególności uwzględniając uprzednią niekaralność oskarżonego B., jak również przyznanie się do winy i złożenie obszernych wyjaśnień w sprawie, powinna prowadzić do orzeczenia kary w niższym zakresie wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Oдноśnie rażącej niewspółmierności orzeczonych kar są ten zarzut jest o tyle zasadny, że z powyższych względów, odnoszących się do kwestii zamiaru wywiązania się z kontraktów, prowadzić to musiało do umniejszenia negatywnej oceny stopienia społecznej szkodliwości przypisanych obu oskarżonym przestępstw oszustw</p>				

i prowadziło to umniejszenia w określonym zakresie zastosowaną represję karną. Orzeczono wobec oskarżonych, za oba przestępstwa przeciwko mieniu odpowiednio, kary (...)roku i (...)miesiący pozbawienia wolności i (...)roku i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz po (...)stawek dziennych grzywny, po (...)zł każda.

Relatywizacja tych kar wynikała z różnicy kwot będących przedmiotem niekorzystnych rozporządzeń ze strony pokrzywdzonego podmiotu oraz oceny sytuacji rodzinnych oskarżonych [oskarżony K. C. ma dwie osoby na utrzymaniu, pracuje, osiąga dochody, a oskarżony A. B. nie ma nikogo na utrzymaniu, osiąga dochody z prowadzonej działalności gospodarczej], przy czym nie relatywizowano tej represji wobec nich albowiem ich rola była w zasadzie równorzędna, przy

czym większe pieniądze uzyskał oskarżony A. B., ale oskarżony K. C. z pewnością wykorzystał swoje wiedzę jako prawnik [był komornikiem przez kilka lat], miał kontakty z J. D..

Represja karna nie mogła ograniczyć się wyłącznie do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w rozmiarze pozwalającym na warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres (...)lat próby, co postulował jeden z apelujących obrońców. Na marginesie, co do zasady apelujący oczekiwał zastosowanie wobec oskarżonego zasady pełnej absorpcji a więc orzeczenie kary (...)roku pozbawienia wolności, w sytuacji kiedy przestępstwo z art. 294§1 k.k. zagrożone jest karą od (...)roku pozbawienia wolności, oskarżeni popełnili po dwa tego typu przestępstwa, popełnione w tożsamy sposób, co świadczy o zuchwałości, przebiegłości, braku

skrupułów, także o chęci osiągnięcia przestępczego celu za wszelką cenę, które zostały dokonane w odstępie ponad rocznym, a na dodatek popełnili kolejne trzy przestępstw przeciwko dokumentom, które miały ścisły związek z oszustwami, na dodatek były popełnione na przestrzeni kolejnego roku, w stosunku do ostatniego przypisanego oskarżonym oszustwa, co zdecydowanie stawia oskarżonych w złym świetle, wskazując na wyrafinowane metody działań, przy wykorzystaniu innych osób. Te okoliczności absolutnie nie pozwalają uznać, że oskarżeni zasługują na wymierzenie im kary nawet (...)lat pozbawienia wolności, bowiem tylko taki rozmiar pozwala na warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres (...)lat [po uprzednim zastosowaniu art. 4§1 k.k.], w praktyce tylko z tego względu,

że dotychczas nie byli oni karani za przestępstwa, a w miejscu ich zamieszkania nie ma o nich żadnych negatywnych sygnałów.

Działania oskarżonych miały miejsce na przestrzeni ponad (...)lat, godziły w różnorodne dobra chronione prawem, a więc był to wystarczająco długi okres aby to co uzyskali z drugiej zaliczki zwrócić pokrzywdzonemu podmiotowi, a nie brnąć w złej praktyce. Te okoliczności wykluczają przyjęcie, że wobec nich należy zastosować zasadę absorpcji przy wymiarze kar łącznych, które obniżono do (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz grzywny do (...)stawek dziennych, po (...)zł każda, w stosunku do obu oskarżonych.

Wniosek

Zmianę kary łącznej poprzez wymierzenie kary łącznej zgodnie z

zasadny

częściowo zasadny

zasadą absorpcji, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres (...)lat próby.	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z racji wyeliminowania z przypisanych przestępstw oszustw, wskazanych zachowań mających być wprowadzaniem pokrzywdzonego w błąd, według aktu oskarżenia i sądu I instancji, ograniczyło to ocenę ich stopnia społecznej szkodliwości.			
3.4.	Dokonanie błędnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a nadto pominięcie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci dokumentów dotyczących postępowania administracyjnego w zakresie uzyskania warunków zabudowy nieruchomości, z	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>których wynikało, że oskarżony dążył do wywiązania się z umowy zawartej z pokrzywdzoną, to jest do realizacji zaplanowanej inwestycji.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Niezasadnie nie nadano, w toku postępowania przed sądem I instancji, właściwej rangi dokumentom z zakresu postępowania administracyjnego dotyczącego uzyskania warunków zabudowy nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) i nie wyciągnięto z tego właściwych adekwatnych wniosków, zwłaszcza prowadzących do przesądzenia czy w momencie zawarcia pierwszej umowy oskarżeni nie mieli zamiaru wywiązania się z niej, co sąd I instancji za oskarżycielem publicznym niezasadnie niekorzystnie dla oskarżonych ustalił, w oparciu o niepełny</p>				

<p>materiał dowodowy, a tym samym błędnie oceniony w tym zakresie.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1. zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego,</p> <p>2. w przypadku nieuwzględnienia wniosku o uniewinnienie oskarżonego, wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie kary łącznej, poprzez wymierzenie kary łącznej zgodnie z zasadą absorpcji, jak również o zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności na okres (...)((...)) lat próby.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>W konsekwencji, należało zmienić zaskarżony wyrok i wyeliminować z opisów obu czynów przyjęcie przeciwko mieniu, że wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązana</p>			

<p>się z postanowień zawartych aktów notarialnych [pkt 1 i 2 zaskarżonego wyroku, w odniesieniu do oskarżonego A. B., pkt 6 i 7 zaskarżonego wyroku], co wpływało na umniejszenie oceny stopienia społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw i umniejszenie represji karnej odpowiednio do (...)roku i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz (...)roku i (...)miesiący oraz grzywny odpowiednio do (...)stawek dziennych po (...)zł każda z nich. W konsekwencji doszło do orzeczenia nowych kar łącznych po (...) lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz (...)stawek dziennych, po (...)zł każda.</p>				
<p>3-5.</p>	<p>APELACJA OBROŃCY K. C.:</p> <p>1. obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k., poprzez</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

bezkrytyczne danie wiary zeznaniom świadka J. D. i brak dostatecznej analizy, przy ocenie dowodu z zeznań tego świadka, jego sytuacji procesowej, tj. korzystania z instytucji określonej w art. 60 § 3 i 4 k.k., co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych i przyjęciem, że oskarżony K. C. wypełnił znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k.

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k., poprzez błędną, sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania ocenę dowodu z wyjaśnień oskarżonego K. C. w zakresie w jakim Sąd I instancji nie dał im wiary, w szczególności w części, w której oskarżony wyjaśnił, iż nie miał wiedzy o sfalszowaniu gwarancji bankowych i aneksów do nich oraz co do braku uprawnienia J. D. do wystawiania gwarancji bankowych, co skutkowało przyjęciem, że

	oskarżony K. C. wypełnił znamiona strony podmiotowej czynu z art. 286 § 1 k.k.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut nie jest zasadny. Słusznie dano wiarę wyjaśnieniom a następnie zeznaniom J. D., które właściwie oceniono i wyciągnięto z nich poprawne wnioski, co rzutowało na poczynienie prawidłowych ustaleń faktycznych. Apelujący nie przedstawił żadnych argumentów, mających prowadzić do odmiennej oceny tego materiału dowodowego, poza propozycją dokonania autorskiej oceny zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego K. C.. To, że J. D. dobrowolnie poddał się karze i uzyskał karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, po rzekomo zastosowaniu wobec niego nadzwyczajnego			

złagodzenia kary, samo w sobie nie przesądza, że jego relacje są niewiarygodne. Tym bardziej, że ta osoba nie skorzystała z nadzwyczajnego złagodzenia kary, na co wskazuje lektura wyroku Sądu Okręgowego w P.z(...)r. (...), k. 2047- 2051], a co najważniejsze nie miała interesu aby samoistnie fałszować dokumenty w postaci gwarancji bankowych na rzecz podmiotu, z którym nie miał mieć żadnych związków. Apelujący zapomina także o wyjaśnieniach oskarżonego A. B., z których jasno wynika, że jego „cichy” współnik- drugi z oskarżonych- doskonale wiedział o charakterze tych dokumentów, kto i od kogo je załatwiał oraz w związku z czym, z jakimi zdarzeniami prawnogospodarczymi one powstały [wyjaśnienia z (...) r., k. 1341- 1345], które podtrzymał w toku procesu (...)r. [k. 2165- 2168].

Wniosek			
zmiana zaskarżonego wyroku, poprzez uniewinnienie oskarżonego K. C. od zarzucanych mu czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Brak argumentów prowadzących do uniewinnienia, przy czym są argumenty prowadzące, co zaprezentowano powyżej, do zmiany przypisanych przestępstw, w zakresie czynów przeciwko mieniu, eliminując przyjęcie, że wprowadzenie w błąd polegał na braku zamiaru wywiązania się z tych dwóch kontraktów.</p> <p>W konsekwencji, należało zmienić zaskarżony wyrok i wyeliminować z opisów obu czynów przyjęcie, że wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z postanowień zawartych aktów notarialnych [pkt 1 i 2 zaskarżonego wyroku, w</p>			

<p>odniesieniu do oskarżonego A. B., pkt 6 i 7 zaskarżonego wyroku], co wpływało na umniejszenie oceny stopienia społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw i umniejszenie represji karnej odpowiednio do (...)roku i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz (...)roku i (...)miesiący grzywny odpowiednio do (...)stawek dziennych po (...)zł każda z nich. W konsekwencji doszło do orzeczenia nowych kar łącznych po (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz (...)stawek dziennych, po (...)zł każda.</p>				
<p>3.6.</p>	<p>1. rażąca niewspółmierność kary, poprzez wymierzenie oskarżonemu K. C. kary łącznej (...)lat pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy po stronie oskarżonego występuje szereg okoliczności łagodzących, które</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

nie zostały przez Sąd I instancji uwzględnione, w szczególności, że oskarżony czynił starania o naprawienie szkody,

2. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz pominięcie przy wydaniu wyroku całości okoliczności ujawnionych w toku postępowania sądowego i nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego K. C., a w szczególności zeznań świadków S. Ś., A. J., J. J., J. A., A. P., S. F. (2) z których wynika, że oskarżony K. C. czynił starania o naprawienie szkody, co winno skutkować zastosowaniem wobec oskarżonego K. C. instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 2 pkt 2 k.k.;

3. rażącą niewspółmierność kary, poprzez wymierzenie

	<p>oskarżonemu K. C. kary łącznej (...)lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady asperacji z przewagą zasady kumulacji, w sytuacji, gdy pomiędzy poszczególnymi czynami zachodzi bliski związek przyczynowy i podmiotowy oraz krótka rozpiętość czasowa popełnionych przestępstw, które to okoliczności uzasadniają zastosowanie zasady pełnej absorpcji.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd w tym miejscu odsyła do aktualnych rozważań odnośnie obrońcy oskarżonego B. w pkt 3.3 uzasadnienia.</p> <p>W analizowanej apelacji nie wykazano na czym rzeczywiście polegały ze strony tego oskarżonego starania o naprawienie szkody. Te starania o jej naprawienie, o czym mowa w art. 60§2</p>				

pkt 2 k.k., muszą mieć wyraz realny, a więc odwoływać się do konkretnych czynności i w swojej istocie posiadających efektywny charakter, a ich skuteczność może być niezależna od postawy oskarżonego. Te czynności nie mogą mieć charakteru fasadowego i ograniczającego się do słownych deklaracji albo pozorowanych czynności. Przywołani w apelacji świadkowie: S. Ś., A. J., J. J., J. A., A. P., S. F. (1) ani jednym słowem nie wspominają aby oskarżony K. C. czynił starania o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem. Owszem zeznania tych świadków wskazują, że w działaniach oskarżonych nie można dopatrywać się, że nie mieli zamiaru wywiązać się z umów, ale to są dwie różne kwestie. Odnośnie rażącej niewspółmierności orzeczonych kar są ten zarzut jest o tyle zasadny, że z powyższych względów, odnoszących się

do kwestii zamiaru
wywiązania się z
kontraktów,
prowadzić to
musiało do
umniejszenia
negatywnej oceny
stopienia społecznej
szkodliwości
przypisanych obu
oskarżonym
przestępstw oszustw
i prowadziło to
umniejszenia w
określonym zakresie
zastosowaną
represję karną.
Orzeczone wobec
oskarżonych, za
oba przestępstwa
przeciwko mieniu
odpowiednio, kary
(...)roku i
(...)miesiący
pozbawienia
wolności i (...)roku i
(...)miesiący
pozbawienia
wolności oraz po
(...)stawek
dziennych grzywny,
po (...)zł każda.

Relatywizacja tych
kar wynikała z
różnicy kwot
będących
przedmiotem
niekorzystnych
rozporządzeń ze
strony
pokrzywdzonego
podmiotu oraz oceny
sytuacji rodzinnych
oskarżonych
[oskarżony K. C.
ma dwie osoby na
utrzymani, pracuje,
osiąga dochody, a
oskarżony A. B.

nie ma nikogo na utrzymaniu, osiąga dochody z prowadzonej działalności gospodarczej], przy czym nie relatywizowano tej represji wobec nich albowiem ich rola była w zasadzie równorzędna, przy czym większe pieniądze uzyskał oskarżony A. B., ale oskarżony K. C. z pewnością wykorzystał swoje wiedzę jako prawnik [był komornikiem przez kilka lat], miał kontakty z J. D., co było kluczowe dla osiągnięcia celu.

Represja karna nie mogła ograniczyć się wyłącznie do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w rozmiarze pozwalającym na warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres (...)lat próby, co postulował jeden z apelujących obrońców. Na marginesie, co do zasady apelujący oczekiwał zastosowanie wobec oskarżonego zasady pełnej absorbcji a więc orzeczenie kary 1 roku pozbawienia wolności, w sytuacji kiedy przestępstwo

z art. 294§1 k.k. zagrożone jest karą od (...)roku pozbawienia wolności, oskarżeni popełnili po dwa tego typu przestępstwa, popełnione w tożsamy sposób, co świadczy o zuchwałości, przebiegłości, braku skrupułów, także o chęci osiągnięcia przestępczego celu za wszelką cenę, które zostały dokonane w odstępie ponad rocznym, a na dodatek popełnili kolejne trzy przestępstw przeciwko dokumentom, które miały ścisły związek z oszustwami, na dodatek były popełnione na przestrzeni kolejnego roku, w stosunku do ostatniego przypisanego oskarżonym oszustwa, co zdecydowanie stawia oskarżonych w złym świetle, wskazując na wyrafinowane metody działań, przy wykorzystaniu innych osób. Te okoliczności absolutnie nie pozwalają uznać, że oskarżeni zasługują na wymierzenie

im kary nawet 2 lat pozbawienia wolności, bowiem tylko taki rozmiar pozwala na warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres (...)lat [po uprzednim zastosowaniu art. 4§1 k.k.], w praktyce tylko z tego względu, że dotychczas nie byli oni karani za przestępstwa, a w miejscu ich zamieszkania nie ma o nich żadnych negatywnych sygnałów.

Działania oskarżonych miały miejsce na przestrzeni ponad (...)lat, godziły w różnorodne dobra chronione prawem, a więc był to wystarczająco długi okres aby to co uzyskali z drugiej zaliczki zwrócić pokrzywdzonemu podmiotowi, a nie brnąć w złą praktyce. Te okoliczności wykluczają przyjęcie, że wobec nich należy zastosować zasadę absorpcji przy wymiarze kar łącznych, które obniżono do (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz

<p>grzywny do (...) stawek dziennych, po (...) zł każda, w stosunku do obu oskarżonych.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana zaskarżonego wyroku, poprzez uniewinnienie oskarżonego K. C. od zarzucanych mu czynów.</p> <p>Ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Brak argumentów prowadzących do uniewinnienia, przy czym są argumenty prowadzące, co zaprezentowano powyżej, do zmiany przypisanych przestępstw, w zakresie czynów przeciwko mieniu, eliminując przyjęcie, że wprowadzenie w błąd polegał na braku zamiaru wywiązania się z tych dwóch kontraktów.</p>			

W konsekwencji, należało zmienić zaskarżony wyrok i wyeliminować z opisów obu czynów przyjęcie, że wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązana się z postanowień zawartych aktów notarialnych [pkt 1 i 2 zaskarżonego wyroku, w odniesieniu do oskarżonego A. B., pkt 6 i 7 zaskarżonego wyroku], co wpływało na umniejszenie oceny stopienia społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw i umniejszenie represji karnej odpowiednio do (...)roku i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz (...)roku i (...)miesiący grzywny odpowiednio do (...)stawek dziennych po (...)zł każda z nich. W konsekwencji doszło do orzeczenia nowych kar łącznych po (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz (...)stawek dziennych, po (...)zł każda.

<p>Wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia.</p>				
<p>3.7.</p>	<p>obraza przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k., poprzez orzeczenie środka kompensacyjnego w kwocie przekraczającej wysokość ustalonej szkody, tj. w kwocie (...) zł, w sytuacji, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że szkoda</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	została wyrządzona w kwocie (...)zł		
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Prawidłowe jest rozstrzygnięcie w zakresie zasądzzonego obowiązku naprawienia szkody, zawarte w zaskarżonym wyroku, a powoływanie się na wezwania do zapłaty skierowane do (...) Sp. z o.o. S. (...) z (...)r. [k. 12] oraz do (...) Bank S.A, z (...) r. jest błędne i wprowadza niepotrzebną niejasność w tym zakresie. Niemniej musiało dojść do zmiany zaskarżonego wyroku w tym zakresie z uwagi na stanowisko fachowego pełnomocnika pokrzywdzonej osoby prawnej.</p> <p>Jak wynika z aktu notarialnego (...) r., zawierającego umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) [k. 131- 153]</p>			

zawartego pomiędzy pokrzywdzonym podmiotem a (...) Sp. z o.o. S. (...), kupujący zobowiązał się przelać na rzecz sprzedającego nieruchomości (...) zł tytułem zaliczki, powiększoną o podatek od towarów i usług co daje (...) zł [§3 pkt 1., k. 141] i taka kwota została przelana (...)r. [k. 154]. W kolejnym wezwaniu do zapłaty skierowanym do (...) Sp. z o.o. S. (...) przez pokrzywdzony podmiot mowa jest o zwrocie kwoty (...) zł [k. 12], natomiast do rzekomego gwaranta fałszywej gwarancji bankowej zwrócono się o zwrot (...)zł [zaliczka netto bez podatku VAT] liczoną z odsetkami i dlatego wskazano w tym wezwaniu kwotę (...) zł [k. 10]. Dlaczego pokrzywdzony podmiot od niedoszłego gwaranta tej wadliwej gwarancji bankowej [nieważnej] zwrócił się tylko o tę kwotę nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy.

Niemniej, skoro sam pokrzywdzony widzi konieczność orzeczenia od oskarżonych tego

środka w
ograniczonym
zakresie, uznano, że
wiąże to sąd i stąd
odpowiednia zmiana
zaskarżonego
wyroku, stosując
przepisy prawa
cywilnego, zgodnie
z art. 321§1 k.p.c.
Powód, występując z
roszczeniem,
obowiązany jest
dokładnie określić
jego przedmiot.
Powinien wyraźnie
sprecyzować żądanie
nie tylko pod
względem
podmiotowym, ale
także
przedmiotowym.
Wskazuje on tym
samym, jakiego
rozstrzygnięcia
oczekuje, co jest
równoznaczne z
zakreśleniem granic
rozpatrywania
sprawy przez sąd.
Powód zachowuje
wprawdzie prawo
modyfikowania
żądania, ale dopóki
tego nie uczyni, sąd
nie może wyrokować
co do przedmiotu
nieobjętego
żądaniem. Powód
jest dysponentem
przedmiotu żądania
i musi się w
tych okolicznościach
liczyć także ze
skutkami
procesowymi
żądania, przy
którym obstaje
(postanowienie SN z
27 września 2000

r., V CKN 1099/00,
LEX nr 532132).
Przejawem zasady
dyspozycyjności
(rozporządzalności),
będącej jedną z
fundamentalnych
zasad procesu
cywilnego, jest m.in.
przyznanie stronie
prawa swobodnego
dysponowania
uprawnieniami o
charakterze
procesowym, w tym
określania zakresu
poszukiwanej
ochrony prawnej.
Określenie to ma
charakter wiążący,
co sprawia, że
sąd nie może
orzekać o tym, czego
strona nie żądała,
ani wychodzić poza
żądanie, a więc
rozstrzygać o tym,
czego strona pod
osąd nie
przedstawiła.
Granice przedmiotu
sporu i orzekania są
wyznaczone
żądaniem strony
zgłoszonym w
piśmie
wszczynającym
postępowanie
(pozwie) oraz w
jego uzasadnieniu.
Związanie granicami
żądania nie oznacza
jednak, że sąd
związany jest
bezwzględnie
samym
sformułowaniem
zgłoszonego
żądania. Jeżeli
sformułowanie to

jest dwuznaczne,
niewyraźne lub
niewłaściwe, sąd
może je
odpowiednio
zmodyfikować, nie
naruszając jednak
woli powoda,
wyrażonej wprost
lub dającej się
wywieść z
uzasadnienia
żądania
(postanowienie SN
z (...) r., (...),
orzecznictwo SN
dostępne na (...)
poza podanymi
publikatorami).
Zakaz orzekania
ponad żądanie,
będący przejawem
zasad
dyspozycyjności i
kontradyktoryjności,
oznacza, że o treści
wyroku zarówno w
sensie pozytywnym,
jak i negatywnym
decyduje żądanie
strony, a sąd nie
może zasądzać czego
innego, niż żądał
powód (aliud),
więcej, niż żądał
powód (super), ani
na innej podstawie
faktycznej niż
wskazana przez
powoda. Zakaz
orzekania ponad
żądanie odnosi się
do samego żądania
(petitum) lub do jego
podstawy faktycznej
(causa petendi;
wyrok SN z (...)
r., (...), zob. też
m.in. wyroki SN z
dnia (...) r., (...), z

<p>(...) r., (...)). Udział w procesie karnym pokrzywdzonego, działającego jako oskarżyciel posiłkowy, żądającego naprawienia szkody, w sprecyzowanej przez niego wysokości, wiąże sąd meriti w tym zakresie i nie uprawnia do działania z urzędu i zasądzenia naprawienia szkody ponad to żądanie.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana zaskarżonego wyroku:</p> <p>1) poprzez złagodzenie kary wobec oskarżonego K. C.,</p> <p>2) w zakresie punktu 11, poprzez orzeczenie wobec oskarżonych A. B. i K. C. solidarnie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie II pokrzywdzonej spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty (...) zł ((...)).</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>			

<p>zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z racji wyeliminowania z przypisanych przestępstw oszustw, wskazanych zachowań mających być wprowadzaniem pokrzywdzonego w błąd, według aktu oskarżenia i sądu I instancji, ograniczyło to ocenę ich stopnia społecznej szkodliwości.</p> <p>Prawidłowe jest rozstrzygnięcie w zakresie zasądzonego obowiązku naprawienia szkody, zawarte w zaskarżonym wyroku, a powoływanie się na wezwanie do zapłaty skierowane do (...) Sp. z o.o. S. (...) z (...) r. [k. 12] oraz do (...) Bank S.A, z (...) r. jest błędne i wprowadza niepotrzebną niejasność w tym zakresie.</p> <p>Jak wynika z aktu notarialnego(...) r., zawierającego umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) [k. 131- 153]</p>		

zawartego pomiędzy
pokrzywdzonym
podmiotem a (...)
Sp. z o.o. S. (...),
kupujący zobowiązał
się przelać na
rzecz sprzedającego
nieruchomość (...)
zł tytułem zaliczki,
powiększoną o
podatek od towarów
i usług co daje (...)
zł [§3 pkt 1., k. 141]
i taka kwota została
przelana (...) r. [k.
154]. W kolejnym
wezwanie do zapłaty
skierowanym do (...)
Sp. z o.o. S. (...)
przez pokrzywdzony
podmiot mowa jest o
zwrocie kwoty (...) zł
[k. 12], natomiast do
rzekomego gwaranta
fałszywej gwarancji
bankowej zwrócono
się o zwrot (...) zł
[zaliczka netto
bez podatku VAT]
liczoną z odsetkami
i dlatego wskazano
w tym wezwaniu
kwotę (...) zł
[k. 10]. Dlaczego
pokrzywdzony
podmiot od
niedoszłego
gwaranta tej
wadliwej gwarancji
bankowej
[nieważnej] zwrócił
się tylko o tę kwotę
nie ma znaczenia dla
niniejszej sprawy.

Skoro sam
pokrzywdzony widzi
konieczność
orzeczenia od
oskarżonych tego

środka w
ograniczonym
zakresie, uznano, że
wiąże to sąd i stąd
odpowiednia zmiana
zaskarżonego
wyroku, stosując
przepisy prawa
cywilnego, zgodnie
z art. 321§1 k.p.c.
Powód, występując z
roszczeniem,
obowiązany jest
dokładnie określić
jego przedmiot.
Powinien wyraźnie
sprecyzować żądanie
nie tylko pod
względem
podmiotowym, ale
także
przedmiotowym.
Wskazuje on tym
samym, jakiego
rozstrzygnięcia
oczekuje, co jest
równoznaczne z
zakreśleniem granic
rozpatrywania
sprawy przez sąd.
Powód zachowuje
wprawdzie prawo
modyfikowania
żądania, ale dopóki
tego nie uczyni, sąd
nie może wyrokować
co do przedmiotu
nieobjętego
żądaniem. Powód
jest dysponentem
przedmiotu żądania
i musi się w
tych okolicznościach
liczyć także ze
skutkami
procesowymi
żądania, przy
którym obstaje
(postanowienie SN z
27 września 2000

r., V CKN 1099/00,
LEX nr 532132).
Przejawem zasady
dyspozycyjności
(rozporządzalności),
będącej jedną z
fundamentalnych
zasad procesu
cywilnego, jest m.in.
przyznanie stronie
prawa swobodnego
dysponowania
uprawnieniami o
charakterze
procesowym, w tym
określania zakresu
poszukiwanej
ochrony prawnej.
Określenie to ma
charakter wiążący,
co sprawia, że
sąd nie może
orzekać o tym, czego
strona nie żądała,
ani wychodzić poza
żądanie, a więc
rozstrzygać o tym,
czego strona pod
osąd nie
przedstawiła.
Granice przedmiotu
sporu i orzekania są
wyznaczone
żądaniem strony
zgłoszonym w
piśmie
wszczynającym
postępowanie
(pozwie) oraz w
jego uzasadnieniu.
Związanie granicami
żądania nie oznacza
jednak, że sąd
związany jest
bezwzględnie
samym
sformułowaniem
zgłoszonego
żądania. Jeżeli
sformułowanie to

jest dwuznaczne,
niewyraźne lub
niewłaściwe, sąd
może je
odpowiednio
zmodyfikować, nie
naruszając jednak
woli powoda,
wyrażonej wprost
lub dającej się
wywieść z
uzasadnienia
żądania
(postanowienie SN
z (...) r., (...),
orzecznictwo SN
dostępne na (...)
poza podanymi
publikatorami).
Zakaz orzekania
ponad żądanie,
będący przejawem
zasad
dyspozycyjności i
kontradyktoryjności,
oznacza, że o treści
wyroku zarówno w
sensie pozytywnym,
jak i negatywnym
decyduje żądanie
strony, a sąd nie
może zasądzać czego
innego, niż żądał
powód (aliud),
więcej, niż żądał
powód (super), ani
na innej podstawie
faktycznej niż
wskazana przez
powoda. Zakaz
orzekania ponad
żądanie odnosi się
do samego żądania
(petitum) lub do jego
podstawy faktycznej
(causa petendi;
wyrok SN z (...) r.,
(...), zob. też m.in.

wyroki SN z dnia (...) r., (...), z (...) r., (...).

W konsekwencji, należało zmienić zaskarżony wyrok i wyeliminować z opisów obu czynów przyjęcie, że wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązana się z postanowień zawartych aktów notarialnych [pkt 1 i 2 zaskarżonego wyroku, w odniesieniu do oskarżonego A. B., pkt 6 i 7 zaskarżonego wyroku], co wpływało na umniejszenie oceny stopienia społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw i umniejszenie represji karnej odpowiednio do (...)roku i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz (...)roku i (...)miesiący grzywny odpowiednio do (...)stawek dziennych po (...)zł każda z nich. W konsekwencji doszło do orzeczenia nowych kar łącznych po (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz (...)stawek

<p>dziennych, po (...)zł każda. Motywy tych decyzji procesowych zaprezentowano odnosząc się do apelacji drugiego z oskarżonych, co jest także aktualne w odniesieniu do analizowanej apelacji.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Ingerowano w kary za przypisane oskarżonym przestępstwa oszustw oraz kary łączne pozbawienia wolności i grzywny, a nadto w wysokość naprawienia szkody, co wcześniej przedstawiono i umotywowano.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Argumenty przemawiające za tym przedstawiono odnosząc się do poszczególnych zarzutów obu apelacji, w zakresie przypisanych oszustw, represji karnej zastosowanej w odniesieniu do tych przestępstw, kar łącznych</p>		

pozbawienia wolności i grzywny i wysokości orzeczonego naprawienia szkody.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
W zakresie przypisanych oskarżonym przestępstw przeciwko dokumentom.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Żadna z apelacji nie zawierała argumentów zmierzających do zmiany wyroku w tym zakresie.		
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

<p>Ingerowano w kary za przypisane oskarżonym przestępstwa oszustw oraz kary łączne pozbawienia wolności i grzywny, a nadto w wysokość naprawienia szkody, co wcześniej przedstawiono i umotywowano.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Argumenty przemawiające za tym przedstawiono odnosząc się do poszczególnych zarzutów obu apelacji, w zakresie przypisanych oszustw, represji karnej zastosowanej w odniesieniu do tych przestępstw, kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny i wysokości orzeczonego naprawienia szkody.</p>	
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>	

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Na podstawie art. 624§1 k.p.k., art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych [Dz.U. z1983 r., poz. 223, e zm.] zwolniono oskarżonych z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym z opłat sądowych za obie instancję, albowiem oskarżeni, w nieodległej przyszłości, muszą odbyć karę izolacyjną, a więc muszą przygotować swoje rodziny materialnie na czas ich nieobecności, obowiązek uiszczenia orzeczonych kar grzywny na rzecz Skarbu Państwa oraz zasądzzonego naprawienia szkody	

	na rzecz pokrzywdzonego.	
7. PODPIS		
M. K. P. S.G. N.		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca A. B.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w całości wyrok Sądu Okręgowego w P., III Wydziału Karnego z dnia (...) roku, wydanego w sprawie (...)		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca K. C.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w całości wyrok Sądu Okręgowego w P., III Wydziału Karnego z dnia (...) roku, wydanego w sprawie(...)		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana